

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ ΠΟΥ ΤΙΤΛΟΦΟΡΕΙΤΑΙ ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΩΦΕΛΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΤΟΜΕΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
(ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ) ΝΟΜΟ ΤΟΥ 2022

Προοίμιο.

ΕΠΕΙΔΗ, το ζήτημα της καταβολής πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους και οι διάφορες επί μέρους πτυχές αυτού απασχολούν έντονα και ποικιλοτρόπως την κοινωνία,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται ότι η καταβολή πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι υπηρέτησαν σε οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση και ακολούθως ανέλαβαν άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση και καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας ή υπηρεσίας τους σε τέτοιο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση αποτελεί εν τέλει πρόκληση και/ή στρέβλωση, η οποία χρήζει εξορθολογισμού και εξισορρόπησης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η σύνταξη αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα προστατευόμενο από το Άρθρο 23 του Συντάγματος και ως τέτοιο έχει τύχει απόλυτης αναγνώρισης στην *Κουτσελίνη-Ιωαννίδου ν Δημοκρατίας (2014) 3ΑΑΔ 361, ECLI:CY:AD 2014:D750,*

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το περιουσιακό δικαίωμα, σύμφωνα με το Άρθρο 23 του Συντάγματος δεν υπόκειται σε οποιουδήποτε περιοριστικούς

όρους, παρά μόνο διά νόμου και διά τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 3 του εν λόγω Άρθρου όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το αναγνωρισθέν ως περιουσιακό δικαίωμα σε σύνταξη, έτυχε απόλυτης αναγνώρισης στην ως άνω αναφερόμενη υπόθεση, στην οποία επρόκειτο για πλήρη ή μερική αποστέρηση της σύνταξης στο διηνεκές και στην οποία για τον λόγο αυτό αποφασίστηκε ότι δεν χωρούσε στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας αφενός και του ατομικού δικαιώματος ιδιοκτησίας των αιτητών αφετέρου, όπως γίνεται στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 1, του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) επί τη βάσει των αρχών της αναλογικότητας και της δίκαιης εξισορρόπησης συγκρουόμενων θεμιτών συμφερόντων (*Panfile v Romania*, κίνηση αρ. 139022/11, 20.3.2012),

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά ταύτα, το ζήτημα της καταβολής πολλαπλών συντάξεων, όπως αυτό αντανακλά στη συλλογική συνείδηση της κυπριακής κοινωνίας και υπό το βάρος της ολοένα αυξανόμενης κατακραυγής και απαξίωσης συνιστά πλέον ζήτημα ηθικής τάξης και πολιτικής δεοντολογίας, το οποίο επιβάλλει στην πολιτεία να εγκύψει με προσοχή στο θέμα και να εξεύρει εκείνη την αποδεκτή συνιστώσα ρύθμισης του θέματος στην ευρύτητά του, ώστε μέσω μίας ισοζυγισμένης, υπό τις περιστάσεις, ρύθμισης αποδεκτής από

το κοινωνικό σύνολο και κατά τρόπο που να μην πλήττεται ουσιαστικά το υπό αναφορά δικαίωμα, να εκφράζεται η δημοκρατική άποψη της κοινωνίας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, ο όποιος περιορισμός του περιουσιακού δικαιώματος πρέπει εν πάση περιπτώσει να επέρχεται διά νόμου και να βασίζεται στην επίκληση συγκεκριμένων προβλεπόμενων στο Άρθρο 23 του Συντάγματος λόγων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το δικαίωμα σε σύνταξη για τους κρατικούς αξιωματούχους ρυθμίζεται σε πλείστους όσους νόμους της Δημοκρατίας ήδη από το 1980, ειδικότερα βάσει των διατάξεων του περί Συντάξεων (Ορισμένοι Αξιωματούχοι της Δημοκρατίας) Νόμου (Αρ. Νόμου 44 του 1980), σύμφωνα με τον οποίο η σύνταξη για τους προβλεπόμενους στον εν λόγω Νόμο αξιωματούχους αναστέλλεται, εφόσον αυτοί αναλάβουν οποιοδήποτε έτερο λειτούργημα ή αξίωμα στη Δημοκρατία [άρθρο 3(2)],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά την αναγνώριση από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της καταβολής σύνταξης ως περιουσιακού δικαιώματος εκ παραλλήλου με το δικαίωμα στον «μισθό», το δικαίωμα αυτό δεν συνεπάγεται και κατοχύρωσή του σε ορισμένο ύψος, εκτός από την περίπτωση της διακινδύνευσης της αξιοπρεπούς διαβίωσης του δικαιούχου [*Λαούτας ν Δημοκρατίας (2001) 3ΑΑΔ §40*],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, εφόσον εξυπηρετείται πιεστική κοινωνική ανάγκη και ο τεθείς περιορισμός δεν είναι δυσανάλογος προς τον σκοπό τον οποίο ούτος εξυπηρετεί, η δε ανάγκη βασίζεται στο δημόσιο συμφέρον, το οποίο εν προκειμένω εξειδικεύεται ως η επιβαλλόμενη και/ή η πιεστική εκείνη κοινωνική ανάγκη προς αποκατάσταση του περί δικαίου αισθήματος που προκαλείται στον πολίτη συνεπεία της καταβολής, ταυτόχρονα, πολλών συντάξεων σε ένα πρόσωπο και μάλιστα υπό συνθήκες ολοένα και μεγαλύτερης οικονομικής στενότητας για το σύνολο των πολιτών,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά ταύτα, η επίκληση και μόνο του δημόσιου συμφέροντος ως λόγου περιορισμού του εν λόγω περιουσιακού δικαιώματος δεν δύναται να θεμελιώσει απαλλαγή από την αρχή της νομιμότητας, αφού «δημόσιο συμφέρον» θεωρείται μόνο εκείνο που ορίζεται από τη Συντακτική και/ή Νομοθετική Εξουσία, οι οποίες είναι προς τούτο εξουσιοδοτημένες από το Σύνταγμα και τους νόμους της Δημοκρατίας να ενεργούν προς τούτο, *[Παπαγεωργίου ν Δημοκρατία (1990) 3.ΑΑΔ 1245 Ολομέλειας],*

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ επιβάλλει τον περιορισμό του περιουσιακού δικαιώματος διά νόμου μόνον, εφόσον προηγουμένως γίνει στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας και του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας, επί τη

βάσει των αρχών της αναλογικότητας και της δίκαιης εξισορρόπησης συγκρουόμενων θεμιτών συμφερόντων που εν προκειμένω επιβάλλεται πλέον ως επιτακτική κοινωνική ανάγκη,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η προσδοκία απόκτησης αξίωσης για σύνταξη γεννάται κατά τον χρόνο της πρόσληψης, συνιστά εν δυνάμει ιδιοκτησία και αποκρυσταλλώνεται ως ιδιοκτησιακό δικαίωμα με τη συμπλήρωση συντάξιμης υπηρεσίας σε συντάξιμη θέση [Αποστολάκης *ν* Ελλάδα, Υποθ. Αρ. 3957/09, 22.10.2009 και Φιλίππου κ.ά *ν* Δημοκρατίας (2010) 3 ΑΑΔ 241, Παύλου *ν* Δημοκρατίας (2009) 3 ΑΑΔ 584], γεγονός που επιτρέπει την υπό όρους αναστολή καταβολής σύνταξης και για το μέλλον, λαμβανομένης υπόψη της επελθούσας αποκρυστάλλωσης του υπό αναφορά δικαιώματος ως ιδιοκτησιακού με τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας, η οποία εφαρμοζόμενη και τηρουμένων των αναλογιών, στην περίπτωση κρατικού αξιωματούχου σε αξίωμα ή λειτούργημα, παραπέμπει στο ότι το δικαίωμα στην οικεία σύνταξη αποκρυσταλλώνεται με τη λήξη της θητείας στο αντίστοιχο αξίωμα ή λειτούργημα,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, υπό το φως των πιο πάνω, κρίνεται ότι επέστη ο χρόνος ρύθμισης του ζητήματος της καταβολής πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους και παρέμβασης διά νόμου στο περιουσιακό δικαίωμα της σύνταξης ως προς εκείνους

τους κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι έχουν υπηρετήσει σε περισσότερα αξιώματα, λειτουργήματα ή θέσεις στη Δημοκρατία ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και συνεχίζουν να υπηρετούν σε τέτοια αξιώματα, λειτουργήματα ή θέσεις με τη θέσπιση, ανάλογου νομοθετικού πλαισίου αναστολής σύνταξης η οποία κερδίζεται για το μέλλον,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται ότι μία υπό τις περιστάσεις ισοζυγισμένη λύση πρέπει να εκτείνεται προς περισσότερες κατευθύνσεις, ήτοι στον συμψηφισμό καταβλητέων συντάξεων για όλους όσοι δεν εμπίπτουν ήδη από το 1980 στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο αναστολής συντάξεων, στην αύξηση του συνταξιοδοτικού ορίου καταβολής σύνταξης από το εξηκοστό (60^ο) στο εξηκοστό πέμπτο (65^ο) έτος της ηλικίας για εκείνους τους κρατικούς αξιωματούχους για τους οποίους εξακολουθεί ακόμη να ισχύει ως συνταξιοδοτικό όριο το εξηκοστό (60^ο) έτος της ηλικίας (υπουργούς, υφυπουργούς, βουλευτές και δημάρχους), όπως ακριβώς ισχύει για όλους τους υπόλοιπους πολίτες στη Δημοκρατία, στην εισαγωγή ανώτατου ορίου σύνταξης για περισσότερα του ενός αξιώματος, λειτουργήματα ή θέσεις, ώστε αθροιστικά η καταβλητέα σύνταξη να μην υπερβαίνει συγκεκριμένο ανώτατο όριο και περαιτέρω, η αναστολή καταβλητέας σύνταξης για το μέλλον, δεδομένου ότι το δικαίωμα θεμελιώνεται από καθορισμένη ημερομηνία και μετά, χωρίς επηρεασμό καθ' οιονδήποτε τρόπο ήδη θεμελιωθείσας σύνταξης και/ή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματος σε

σύνταξη,

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.
210(Ι) του 2022.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Επαγγελματικού Σχεδίου Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων των Υπαλλήλων της Κρατικής Υπηρεσίας και του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) (Τροποποιητικός) Νόμος του 202~~2~~⁴ και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Επαγγελματικού Σχεδίου Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων των Υπαλλήλων της Κρατικής Υπηρεσίας και του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμο του 2022 (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Επαγγελματικού Σχεδίου Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων των Υπαλλήλων της Κρατικής Υπηρεσίας και του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμοι του 2022 έως 2023.

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, των ακόλουθων νέων όρων και των ορισμών αυτών:

νόμου.

«αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία» σημαίνει οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση, για τα οποία καταβάλλεται από τη Δημοκρατία ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, οργανισμό δημοσίου δικαίου ή αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης, αναλόγως της περιπτώσεως, αντιμισθία, αποζημίωση ή μηνιαίες απολαβές, αντίστοιχα, και περιλαμβάνει το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, του βουλευτή, υπουργού, υφυπουργού παρά τω Προέδρω, δημάρχου, του Προέδρου Συμβουλίου Επαρχιακού Οργανισμού Αυτοδιοίκησης, του επιτρόπου, εφόρου ή προέδρου και μελών οποιασδήποτε αρχής ή άλλου σώματος και οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση που καθιερύεται δυνάμει του Συντάγματος ή προβλέπεται στον εκάστοτε περί Προϋπολογισμού Νόμου ή από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου, αλλά δεν περιλαμβάνει θέση στην κρατική υπηρεσία ή στον ευρύτερο δημόσιο

τομέα·

“αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση” σημαίνει θητεία ή υπηρεσία σε αξίωμα ή θέση σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θητεία ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατόπιν εκλογής διενεργηθείσας στη Δημοκρατία, δυνάμει των διατάξεων του 10(I) του 2004 περί Εκλογής των Μελών του Ευρωπαϊκού 202(I) του 2004 Κοινοβουλίου Νόμου και περιλαμβάνει αξίωμα ή 207(I) του 2004 λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 13(I) του 2009 στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο 144(I) του 2013 Ελεγκτικό Συνέδριο, στην Οικονομική και 35(I) του 2014 Κοινωνική Επιτροπή, στην Επιτροπή 43(I) του 2018 Περιφερειών, στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, 97(I) του 2023. στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, καθώς και σε οποιονδήποτε άλλο οργανισμό, γραφείο, θεσμό ή υπηρεσία καθιδρυθείσα ή καθιδρυθησομένη δυνάμει της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή δυνάμει οποιασδήποτε άλλης νομοθετικής πράξης, της οποίας ο κανονισμός για την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων

περιλαμβάνει διατάξεις ταυτόσημες ή ανάλογες, με αυτές του παραρτήματος VIII, Άρθρο 11, του Κανονισμού (ΕΚ και ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθ. 11 και 31/1962 περί καθορισμού της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

“ελάχιστη αμοιβή” σημαίνει ποσό ύψους πεντακοσίων ευρώ (€500), καταβλητέο έναντι αντιμισθίας, αποζημίωσης ή μηνιαίων απολαβών σε δικαιούχο και αναπροσαρμοζόμενο από την 1^η Ιανουαρίου 2025, ετησίως, σύμφωνα με τον εκάστοτε δημοσιευόμενο από τη Στατιστική Υπηρεσία της Δημοκρατίας δείκτη τιμών καταναλωτή του έτους που προηγείται της δημοσίευσης.».

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη νέου

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 61 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

άρθρου 61Α.

«Αναστολή 61Α. Σε περίπτωση, κατά την οποία υπάλληλος καταβολής ύστερα από την αφυπηρέτησή του αναλαμβάνει σύνταξης. οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι αντιμισθίας, αποζημίωσης ή μηνιαίων απολαβών που υπερβαίνουν την ελάχιστη αμοιβή, κερδηθείσα σύνταξη για υπηρεσία από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αφαιρουμένης της ελάχιστης αμοιβής, αναστέλλεται:

Νοείται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία οι μηνιαίες απολαβές, η αντιμισθία ή η αποζημίωση, σύμφωνα με τα πιο πάνω, είναι χαμηλότερα της κερδηθείσας σύνταξης για υπηρεσία από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αναστέλλεται εκείνο το μέρος της σύνταξης, το οποίο ισούται με αντιμισθία, αποζημίωση ή μηνιαίες απολαβές, αφαιρουμένης της ελάχιστης:

Νοείται περαιτέρω ότι, ύστερα από την αποχώρηση του υπαλλήλου από αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή από αξίωμα,

λειτουργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η ανασταλείσα σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου, αρχίζει να καταβάλλεται εκ νέου στο ύψος, το οποίο θα είχε εάν δεν είχε ανασταλεί:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, σε περίπτωση, κατά την οποία ο υπάλληλος λαμβάνει σύνταξη από αξίωμα, λειτουργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή από αξίωμα λειτουργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το οποίο έχει αποχωρήσει, η ανασταλείσα σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου, αρχίζει να καταβάλλεται εκ νέου σε τέτοιο ύψος, ώστε η κερδηθείσα σύνταξη για υπηρεσία αυτού ως υπαλλήλου από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αθροισμένη με κάθε σύνταξη την οποία ο υπάλληλος λαμβάνει για υπηρεσία σε αξίωμα, λειτουργημα ή θέση μετά την 1^η Ιανουαρίου 2024, να μην υπερβαίνει τα δύο τρίτα (2/3) των υψηλότερων συντάξιμων απολαβών της θέσης από την οποία ούτος αφυπηρέτησε ή του αξιώματος, λειτουργήματος ή θέσης από τα οποία αποχώρησε:

Νοείται έτι έτι περαιτέρω ότι, ο πιο πάνω υπολογισμός δεν επηρεάζει οποιαδήποτε σύνταξη

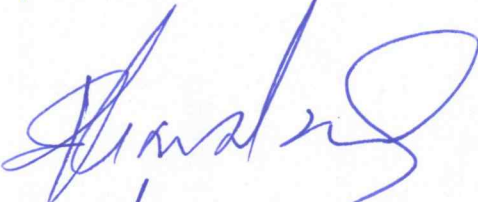
κερδηθείσα πριν από την 1^η Ιανουαρίου 2024, η οποία καταβάλλεται επιπροσθέτως.».

Κατατέθηκε στην ολομέλεια της Βουλής στις

Εμμανουήλ Αναγνωστόπουλος

ΤΙ/ΓΧ

Σταχός Παπαδημιτρίου
(εκ μέρους κιν. οικολογική)

Αθανάσιος

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σκοπός της παρούσας πρότασης νόμου είναι η τροποποίηση του περί Επαγγελματικού Σχεδίου Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων των Υπαλλήλων της Κρατικής Υπηρεσίας και του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμου, ώστε να ρυθμισθούν ζητήματα καταβολής πολλαπλών συντάξεων.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, η σύνταξη υπαλλήλου του δημόσιου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ο οποίος ύστερα από την 1^η Ιανουαρίου 2024 αναλαμβάνει λειτούργημα, αξίωμα ή θέση, είτε στη Δημοκρατία είτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα αναστέλλεται, ενώ, προτείνεται επίσης συμψηφισμός της εν λόγω σύνταξης με σύνταξη κερδηθείσα από οποιοδήποτε άλλο ανάλογο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση, έτσι που το ανώτατο όριο σύνταξης που κρατικός αξιωματούχος να δύναται να λάβει, να ισούται με τα δύο τρίτα (2/3) των υψηλότερων συντάξιμων απολαβών αυτού.

Με τις προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις προστατεύεται και δεν επηρεάζεται το δικαίωμα σε θεμελιωθείσα σύνταξη για υπηρεσία σε θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και/ή σε οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, το οποίο ο δικαιούχος κατείχε πριν από την ψήφιση του προτεινόμενου νόμου, η οποία θα καταβάλλεται επιπροσθέτως.

Σημειώνεται ότι, ανάλογες ρυθμίσεις εφαρμόζονται ήδη δυνάμει των διατάξεων του περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμου [Αρ. Νόμου 216(Ι) του 2012], σύμφωνα με τις οποίες θεμελιωθείσα σύνταξη δημόσιου υπαλλήλου, ως προς το ύψος και τον χρόνο καταβολής αυτής για την περίοδο μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2012, με την ψήφιση του εν λόγω Νόμου δεν έχει καθ' οιονδήποτε τρόπο επηρεασθεί, αφού η σχετική νομοθεσία είχε τροποποιηθεί μόνο ως προς το ύψος και τον χρόνο καταβολής θεμελιωθείσας σύνταξης για την περίοδο από την 1^η Ιανουαρίου 2013 και εντεύθεν.